VOM LUPTA, VOM MUNCI, VOM REZIDI! — ACESTA ESTE ANGAJAMENTUL POPORULUI

Într-o școală ca în multe altele...

Școala generală nr. 188 din Capitală. Muncă febrilă în clase, la orele de studii — mulți elevi se află în plină perioadă de teze și extemporale, de examinări în vederea încheierii situației pe ultimul trimestru — dar și în cabinetul directorilor, în cancelaria profesorilor, la secretariat. Obligațiilor curente izvorite din buna desfășurare a procesului de învățămînt li se adaugă acum altele, poate mai importante — fiind mai presante, mai urgente — legate de acțiunea generală de ajutorare a copiilor — școlarilor și pionierilor — din județele năpăstuite de vitregia apelor.

Pe biroul **prof. Constantin Dumitrășcuță**, director-adjunct al școlii, îmi atrage atenția un balot de proporții impresionante.

— Sint o parte din obiectele de îmbrăcăminte aduse de copiii din școala noastră pentru colegii lor din județele calamitate...

Ce ar arăta un bilanț al lucrurilor aduse de copii ?

— Pînă la această dată s-au strîns peste 1 800 de obiecte de îmbrăcăminte și aproape 150 de perechi de încălțăminte, unele dintre acestea aproape noi, nefolosite. O parte dintre obiecte le-am și depus la centrul special creat, care funcționează în str. Balomir.

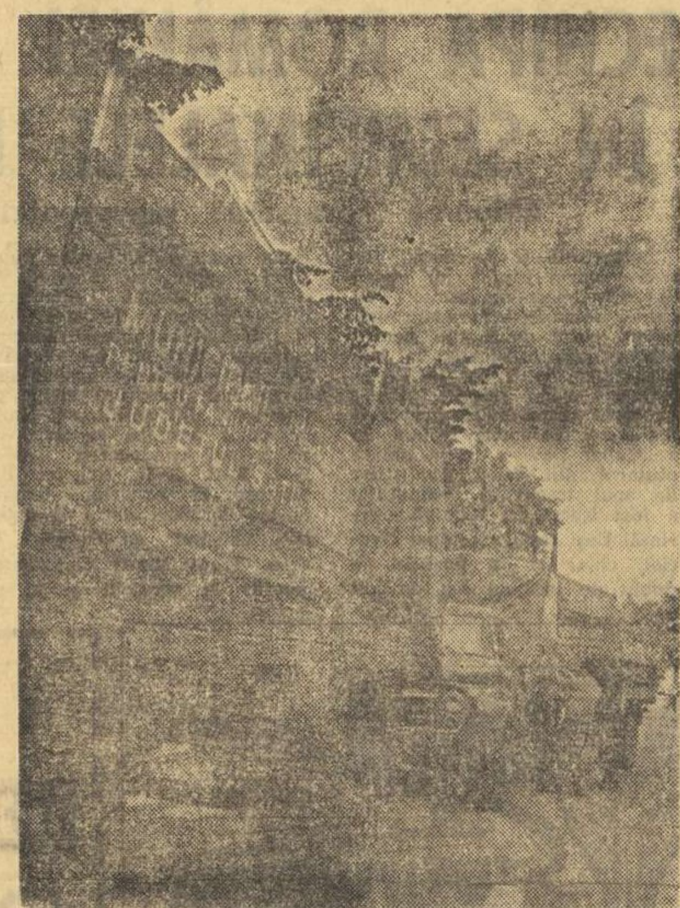
Un grup de profesori, profitind de „ferestrele" dintre ore, n-au mai plecat acasă. Au rămas să ajute conducerea școlii, organizația de partid, comitetul sindical la inventarierea obiectelor colectate, la expedierea lor. I-am văzut lucrînd intens, la sortarea rechizitelor — caiete, cărți, creioane, gume, penare etc.

— Un prim calcul, îmi explică prof. Constantin Ghiță, arată că din școala noastră vor pleca către zonele sinistrate peste 1 000 de rechizite complete, precum și aproape 900 de cărți pentru elevi din clasele I—VIII, zeci de ghiozdane. Cu alte cuvinte, inventarul — provizoriu — stabilit la această unitate școlară din marginea Capitalei ar putea acoperi, aproape integral, nevoile unei școli generale. Din inițiativa pionierilor, detașamentele claselor au strîns suma de 4 000 lei.

De la diferiți profesori am aflat că în această acțiune care conturează perfect portretul generozității colective nu lipsesc nici comitetele de părinți, cele pe clase și pe școală. Președintele comitetului de părinți al școlii, tov. **Constantin Vizuru**, director al Uzinelor „Metalica", își face zilnic simțită prezența, ajutînd la coordonarea acestei activități obștești, care cere operativitate, multă operativitate.

Nu-i mai puțin interesant de semnalat faptul că foarte mulți profesori diriginți poartă discuții cu elevii, la finele fiecărei zile de școală, aducînd în prim plan exemplele de eroism depuse de oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe ogoare, care lucrează multe ore peste programul lor, faptele de epopee ale militarilor forțelor noastre armate, care au salvat vieți omenești, bunuri materiale. Sînt adevărate lecții-model destinate să scoată în relief unitatea de nezdruncinat dintre popor și partid, calmul, luciditatea și hotărîrea cu care se muncește pentru a stăvili urgia apelor, pentru a vindeca rănile ; pentru a reclădi viața, așa cum a fost.

Tiberiu STAMA

Una din numeroasele caravane ale solidarității își așteaptă semnalul de plecare. Ea este destinată familiilor din județul Satu Mare, greu lovite de furia Someșului și a afluenților lui.

După zilele de grele încercări

ARAD (prin telefon, de la corespondentul nostru). După zile de grele încercări, în Arad, viața a început să se normalizeze, să-și intre pe făgașul cotidian. Acum, însă, se poate constata că numai în municipiul Arad s-au aflat sub apă, bazele sportive Constructorul, Voința, U.T.A. și Școala sportivă, înșiruite pe malul Mureșului. În cadrul județului, stadioanele din Lipova, Pecica și Nădlac se află și în prezent sub apă.

La bazele din oraș, sportivii, antrenorii și salariații asociațiilor au început acțiunea de curățire și repunere în funcțiune. Credem că în cîteva zile ele vor fi redate activității. Ieri, de pildă, la baza Voința, canotorii Alexandru Rațiu, Sorin Văleanu, Marcel Furdui, Vasile Goldiș, împreună cu antrenorii lor Petre Lascu și Dorin Barbatei, aceiași care în zilele de restriște, de pericol iminent, au făcut parte din echipele de salvare, lucrau de zor.

Din multitudinea acțiunilor de solidaritate cu victimele calamităților naturale, iată, pe scurt, cîteva relatări :

— Salariații C.J.E.F.S. vor depune pînă la sfîrșitul anului 13 300 lei din salariul ce li se cuvine. De asemenea, economiile realizate la calendarul sportiv (40 000 lei) ca și cei 30 000 lei primiți drept premiu pentru obținerea locului secund în întrecerea între consiliile județene (categ. a II-a) vor fi alocate refacerii bazelor sportive din județul Arad.

— Joi dimineață la centrul de colectare pentru populația sinistrată (care se află în incinta clubului Uzinelor textile Arad), primii care s-au prezentat au fost fotbaliștii echipei campioane, U.T.A., în frunte cu antrenorii N. Dumitrescu, I. Reinhardt și conducerea clubului, aducînd însemnate cantități de încălțăminte și îmbrăcăminte;

— C.J.E.F.S., în colaborare cu Consiliul județean al sindicatelor, organizează mai multe competiții ale căror încasări vor fi destinate aceluiași scop. Cităm în acest sens cuplajul fotbalistic, care se va desfășura în ziua de 28 mai pe Stadionul Gloria, cu participarea echipelor U.T.A., Vagonul, C.F.R. și o selecționată municipală. În pauze vor avea loc demonstrații de judo, box și atletism. Asemenea competiții se vor mai desfășura și în cuprinsul județului, la Ineu, Sebiș, Chișineu-Criș și Pîncota.

Ștefan IACOB

Duminicile unui nesportiv

Urgia care nu ne frînge

Ce de corăbii s-au scufundat și cîte luntri s-au sfărîmat de stînci de cînd omul se călătorește pe fluvii, mări și oceane ! Dar corăbiile și luntrile acelea erau ale unor navigatori, care, înfruntînd nemărginirea apelor vrăjmașe, le acceptau cu bună știință riscurile. Mergeau ei la elementul lichid, nu elementul lichid venea peste pașnicele lor așezări, livezi și ogoare. De astă dată, urgia apelor, prefăcute într-un potop de proporții cum n-am cunoscut niciodată, s-a abătut asupra noastră. Amăgitoare vînturi de primăvară umpleau țara și florile scăldau cu arome lunci, grădini și orașe, cînd, în numai cîteva zile, totul s-a preschimbat, în multe colțuri ale acestui drag și sfînt pămînt românesc, în imense fluvii spumegînde și uriașe bălți încremenite, înecînd case, gospodării, șosele, poduri, vietăți și oameni.

Împotriva unui astfel de diluviu, năpustit peste noi din norii dușmănoși și din torentele rîurilor metamorfozate în bulboane oceanice, nici cei care studiază ritmul valurilor, formația și consistența curenților, legile straturilor acvatice, litrii precipitațiilor pe metru pătrat nu puteau să aibă vreo putere. Apele colosale, cu toate atributele mării, au năruit, în cîteva ceasuri, multe din înfăptuirile harnicelor mîini omenești, lăsînd, după retragerea lor, scenariul fantastic al prăpădului împotmolit în nămol.

Am urmărit cu toții imaginile teribile ale orașelor, satelor și ogoarelor inundate, casele pustii îngropate în prunduri, aici un zid golaș, dincolo o mobilă stingheră răsturnată de val, în altă parte un cățel sau vreo orătănie refugiată pe acoperișuri rămase întregi. Aceste bizare arhitecturi răsărite din melancolicele pînze de ape ne-au amintit, deodată, că în corespondența misterioasă dintre om și natură apar, la răstimpuri, astfel de dezacorduri dureroase. Ele, dezacordurile acestea, ne-ar copleși cu siguranță, dacă n-ar fi nebiruita voință, încrederea, marele optimism al omului, care biruie prin curaj și stăruință oarbele forțe fizice.

Fiindcă și de astă dată, într-o probă mai grea decît multe alte probe, grele toate, prin care țara și poporul nostru au trecut, omul și-a dovedit virtuțile minunate. Am văzut, la Homorod, cîțiva militari și civili aruncîndu-se în apă spre a salva niște copii împresurați de potop ; înotau cu iscusință și păcăleau curenții puternici, venindu-le de hac spre a ajunge unde trebuia. Am văzut pe Mureș, la Reghin, mai mulți muncitori de cale ferată străduindu-se și izbutind să scape utilaje tehnice prețioase, tot înfruntînd nestăvilita forță a apelor prăvălite din frumoasele coline carpatice ; nu se temea nici unul din ei de un element, care, oricît de vrăjmaș se comporta, face parte din însăși viața noastră. Am mai văzut, la Satu Mare, tineri care mînuiau vîslele improvizate ca niște campioni de canotaj, spre a culege pe plutele lor, tot improvizate, pe cei ce nu mai puteau trece, străzile devenite cumplite gîrle furibunde. Iar la Arad, i-am văzut pe tineri cărînd saci, construind diguri de apărare, alergînd cu poveri pe umeri și în brațe spre a-și salva frumosul oraș de puhoaiele Mureșului devenit, printr-un capriciu blestemat al stihiilor, un adevărat Mississippi.

Am fost cu toții impresionați de curajul și sportivitatea nobilă a tuturor celor care au căutat să fie utili semenilor lor în pericol, colectivității năpăstuite de imprevizibilul meteorologic. Văzîndu-i, ne-am dat seama că urgia care nu ne poate frînge află în noi destule rezerve de îndrăzneală, vigoare, credință și sportivitate — da, sportivitate, mai necesară ca oricînd ! — spre a reda întregii țări zîmbetul și bucuria de viață ce-i sînt proprii, din adîncul vremurilor.

Știu că sportivii sînt acum, mai mult decît oricînd, alături de nesportivi, în vasta operă de refacere a uriașei grădini românești, greu pustiită de firea neprietenă, în această primăvară care debutase cu atîtea promisiuni !

George SBÂRCEA

Urmînd cursul dezlănțuit al Mureșului...

(Urmare din pag. 1)

mult, acoperită de-o platoșă plumburie, care la 5 kilometri înainte de orașul Sebeș și-a desprins copcile lăsînd cale liberă furtunii.

Înaintăm greu, dar trebuie înaintat pentru că nicăieri n-ai certitudinea unui refugiu.

La „Trei poduri", Sebeșul — îmbrățișat cu Mureșul mult mai devreme decît punctul de confluență — creează o imensă luncă în adîncul căreia ghicim înecate atîtea bunuri omenești. Dincolo de „Podul groazei" — cum îl numesc acum localnicii — sîntem definitiv stopați, șoseaua fiind blocată de mașini uriașe și motopompe (purtînd inițialele diferitelor județe) ce își așteaptă rîndul să intre în schimburile programate aici pentru despresurarea căii ferate și a cartierului Partoș, pînă ieri, complet sub ape.

Coborîm și întrebăm un ceferist pe unde ne-am putea strecura. Face semne neputincioase și tot chipul lui trădează o mare derută. Cineva îl recunoaște și completează: **„E Stoica de la Oarda. I-a distrus totul. Ultima albie a Mureșului trece prin casa lui".**

Pătrundem, în sfîrșit, în oraș și cale de trei kilometri nu ne descrețim frunțile, pînă acolo — parcul central — unde s-a oprit, în rostogolirea lui păgînă, Mureșul.

Coborîm. E deja noapte. Ploaia persistă rece și dușmănoasă. Megafoanele instalate în tot orașul transmit ultimul comunicat : **„Apa se va consuma numai fiartă și răcită. La fel, alimentele. Populația e invitată la cumpătare și calm".**

Deși e tîrziu, peste tot se desfășoară o activitate febrilă. De 48 de ore **se lucrează în schimburi** — ne informează confrații de la ziarul „Unirea".

Un album-documentar, pe care îl ține cineva din comandamentul județului, reflectă — în imagini mișcătoare — tragedia abătută asupra Albei. Alături de el, o statistică estimează pierderile : 1 322 CASE AVARIATE ȘI DISTRUSE, 8 LOCALITĂȚI TOTAL INUNDATE ȘI 43 PARȚIAL, CIRCA 40 000 DE HECTARE SUB APĂ, 20 DE UNITĂȚI PRODUCTIVE INUNDATE ȘI 7 AVARIATE GRAV. ECHIVALENTUL BĂNESC : CIRCA 250 DE MILIOANE LEI, PÎNĂ JOI SEARA LA ORA 20.

Dintr-un șpalt al colegului Adrian Prodan, de la „Unirea", extrag avariile bazelor sportive ale județului, grav afectate — stadionul Ocna Mureș, arena de popice și terenurile asociației sportive C.F.R. Alba. Rețin și comentariul : fotbaliștii de la Soda Ocna Mureș (printre care se disting I. Lorincz, V. Rațiu) și sportivii de la C.F.R. Alba (cu mențiuni speciale pentru Șt. Berețiu, P. Male și I. Bildea) s-au angajat să refacă totul, cu munca și cheltuielile lor.

Mai tîrziu, cînd am reactualizat primele zile ale urgiei, aveam să aflăm și despre comportările demne ale handbalistului Voinței Alba Iulia, Andrei Jelesea, și antrenorului de haltere Emanuel Negreanu, oameni care s-au aruncat în furia puhoaielor, participînd — ceasuri întregi — la operația de salvare a populației surprinsă în zona de gravă inundație a străzilor București, Siretul, Iași și Plevna.

Alte dovezi **de dăruire și înaltă conștiință socială** — ne-am zis, asociindu-le celorlalte multe pe care le-am întîlnit sau de care am auzit, în aceste zile de plumb, urmărind cursul dezlănțuit al Mureșului...

LA TELEFON...

TULCEA. Ieri l-am căutat pe corespondentul nostru din localitate, pentru a afla noi amănunte despre uriașul efort ce se depune în acest oraș aflat la gura Deltei și amenințat grav de apele Dunării. De la capătul celălalt al firului ni s-a răspuns că Ion Turșie, corespondentul nostru, activiștii C.J.E.F.S., antrenorii și sportivii se află, alături de mii de cetățeni ai orașului, pe malul Dunării, unde lucrează cu toții la întărirea digului. Se muncește zi și noapte, pe porțiunea dintre gară și lacul Ciuperca, precum și în alte locuri unde fluviul amenință cu viiturile lui.

PIATRA NEAMȚ. Sportivii din orașul de sub Pietricica sprijină din toată inima ajutorarea celor care suferă de pe urma calamităților. Ei și-au propus să realizeze din competiții și demonstrații suma de 60 000 lei. În orașele Piatra Neamț, Roman, Tg. Neamț vor avea loc întîlniri amicale de fotbal, cu participarea echipelor Dinamo Bacău, Ceahlăul, Constructorul din Piatra Neamț și Victoria Roman, întreceri de atletism, demonstrații de judo etc. În plus, asociațiile sportive din orașul Roman, precum și A.S. Relonul Săvinești vor organiza, separat, cîteva manifestații sportive pentru strîngerea de fonduri bănești ce vor fi depuse la „C.E.C. 2 000". În curînd, iubitorii sportului din Piatra Neamț vor avea ocazia să asiste la o interesantă după-amiază sportivă la care vor evolua numeroși tineri din oraș, capul de afiș deținîndu-l un meci inedit de fotbal, care va opune pe artiștii Teatrului Tineretului din localitate, redactorilor și colaboratorilor ziarului județean „Ceahlăul".

R. TOMA — coresp.

BACĂU. Organul sportiv județean, în colaborare cu Sindicatele, U.T.C., Inspectoratul școlar și Organizația pionierilor, a întocmit un vast program competițional pentru procurarea de fonduri ce vor fi alocate sinistraților. Din numeroasele întreceri sportive organizate în județul Bacău am reținut cîteva :

La 27 mai va avea loc pe stadionul băcăuan „23 August" o după-amiază sportivă în programul căreia figurează două meciuri de fotbal (între Școlile generale nr. 4 și nr. 8), Dinamo (divizia A) — Știința (divizia B). În pauzele acestor partide spectatorii vor asista la interesante probe atletice, demonstrații de judo, aeromodelism și la un concurs de biciclete pe pistă cu participarea pionierilor.

ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ. La 27 mai se va desfășura un cuplaj de handbal, la care se vor întrece formațiile divizionare Dinamo și Știința din Bacău, Școala sportivă și Cauciucul din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, iar la 31 mai, pe scena Casei de Cultură din localitate, vor evolua gimnaștii și gimnastele din oraș și vor avea loc demonstrații de judo, box și lupte.

De asemenea, se vor organiza o serie de competiții sportive, cu caracter amical, pentru ajutorarea sinistraților, în orașele Buhuși, Comănești, Moinești și Tg. Ocna.

I. IANCU
coresp. principal

RÎMNICU VÎLCEA

OLTUL A FOST ÎNFRÎNT!...

Ieri noapte, apele Oltului au atins cota maximă. Au lipsit doar cîteva zeci de centimetri pentru ca podul de la marginea orașului Rm. Vîlcea să fie inundat. La Ostroveni, punctul cel mai amenințat din raza reședinței județene, digul, ridicat cu cîteva zile mai înainte, a rezistat furiei apelor. E drept, spre dimineață, apa începuse să se infiltreze prin cîteva puncte, dar intervenția energică a locuitorilor, ajutați, tot timpul, de militarii forțelor noastre armate, s-a dovedit salvatoare.

Printre cei care au participat la această mare bătălie împotriva apelor au fost și sportivii din asociațiile Oltul, C.I.L. și Vîlceana. După o noapte epuizantă, dar fericiți că prin aportul lor au salvat orașul, dimineața, s-au prezentat cu toții la locurile de muncă, pentru ca producția să nu sufere în aceste zile de grea cumpănă pentru poporul nostru.

De același eroism au dat dovadă și cooperatorii din comuna Mihăeni. Imediat ce comandamentul județean de apărare împotriva inundațiilor a anunțat că la punctul Munteni este pericol ca Oltul să se reverse, membrii brigăzii I de la C.A.P. Mihăeni s-au și prezentat la fața locului, începînd un adevărat război cu apele furioase. Digurile care apărau casele și ogoarele erau amenințate. Cine ar fi putut rămîne nepăsător ?

Lupta nu a fost deloc ușoară. În ajutorul brigadierilor au venit 14 autocamioane de la Autobaza Drăgășani și ostași. Umăr la umăr, bărbați și femei au reușit ca, în numai 6 ore, să construiască un nou dig, pe o lungime de aproape 300 m. În acest timp, toate materialele, vitele și oamenii, care ar fi putut cădea victime apelor, au fost evacuați. Oltul n-a putut îngenunchia voința de nestrămutat a oamenilor care își apărau avutul !

● *De la trimisul nostru special*

Mai jos, la Băbeni, o suprafață întinsă, aparținînd fermei Galicea, a fost inundată. Apele, mereu în creștere, amenințau alte zeci de hectare. Imediat, comandamentul a intrat în acțiune. Sute de oameni (țărani cooperatori, muncitori de la U.E.I.L. Băbeni, petroliști, șoferi, tractoriști) s-au aruncat fără zăbavă, într-o luptă titanică, împotriva puhoaielor. De la director pînă la țăranul cooperator, toți au pus mîna pe lopată, contribuind direct la ridicarea stăvilarului care trebuia să strunească viitura. 30 de ore nimeni nu a părăsit acest adevărat șantier al salvării. Și cînd bătălia a fost cîștigată, calmi, dar dîrji, oamenii au plecat la locurile lor de muncă ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic. Primarul comunei, **Ilie Jidoveanu**, a raportat laconic comandamentului județean : **„Locuitorii comunei Băbeni și-au făcut datoria".** În spatele acestui comunicat lapidar se ascundeau, însă, pagini de mare eroism.

Zona care a avut cel mai mult de suferit de pe urma revărsării Oltului a fost cea din dreptul comunei Ionești. O suprafață de 30 de hectare a fost transformată într-un imens lac. Balastiera, amenințată de nebunia apelor, a fost evacuată la timp. La fel și locuitorii caselor care au căzut sub stăpînirea apelor turbate. Țăranii cooperatori din Ionești s-au luptat două zile cu Oltul răzvrătit. Tot timpul, în mijlocul lor, s-a aflat și Nicolae Olescu, vicepreședintele Consiliului popular județean Vîlcea, care răspunde din partea comandamentului județean, de această zonă. La un moment dat, chiar linia ferată și o altă parcelă de 60 de hectare erau amenințate.

În ajutorul comunei Ionești au venit și locuitorii satelor învecinate. Au sosit utilaje grele — buldozere și escavatoare. Digul existent a fost înălțat cu încă un metru, construindu-se și un altul nou, pe o lungime de 150 de metri. Acum, cînd apele Oltului au început să scadă, țăranii cooperatori din Ionești lucrează la construirea șanțurilor pentru evacuarea apelor. S-au luat măsuri urgente pentru reînsămînțarea terenurilor distruse de ape. Aici, ca în tot județul Vîlcea, țăranii cooperatori și-au luat angajamentul ca producția agricolă să fie realizată integral, conform sarcinilor de plan.

Măsurile hotărîte luate din timp de comandamentul județean de apărare împotriva inundațiilor au făcut ca pagubele înregistrate în județul Vîlcea să fie mai mici. În întreg județul domnește calmul. Zilnic, sosesc vești din toate unitățile industriale și agricole că sarcinile de plan sînt cu mult depășite. De la copiii preșcolari pînă la pensionari, întreaga populație a județului Vîlcea participă în aceste zile la campania de ajutorare a populației din zonele sinistrate. Zeci de vagoane cu alimente, îmbrăcăminte, materiale de construcții se îndreaptă prin defileul Oltului, spre mult încercata Transilvanie. Dar, în același timp, deoarece ei știu că Oltul este încă puternic, stau gata în orice moment să intervină acolo unde ar apărea pericolul. De la Cîineni și pînă jos la ieșirea din județ Oltul este păzit zi și noapte...

Dan VLAD

Precizări în legătură cu calendarul competițional la lupte

F.R.L. face următoarele precizări în legătură cu calendarul competițional pe 1970, în urma anulării cîtorva întreceri

1. La campionatul pe echipe (divizia A de greco-romane și libere), echipele clasate pe locurile I—IV și XIII—XIV vor susține, după terminarea turului, un turneu final pentru stabilirea clasamentului general.

2. Etapa de zonă pentru calificarea în campionatul diviziei A (la greco-romane și libere) se va desfășura în două etape în loc de 4, după care va avea loc etapa finală, cu participarea cîștigătoarelor din fiecare grupă.

3. La concursul republican de toamnă al juniorilor mici și mari nu se mai organizează etapa de zonă, ci doar finala, la care se va participa pe bază de invitații.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

VASILE COSTEA, CĂLĂRAȘI. Aveți și mărturia mea : „nouarul" Petrolului, Tudorel Cotigă (20 de ani, la 11 iunie), a venit în rîndurile ploieștenilor prin transfer, de la Dinamo București. Începuturile sale fotbalistice sînt

legate de echipele brăilene, Metalul și Progresul, la care a jucat între anii 1966—67. Nici un moment el n-a fost legitimat la Universitatea Craiova, cum susține prietenul dv.

PETRE I. CANTONERU, COMUNA CERNEȚI. Lotul nostru reprezentativ de fotbal a fost de două ori în Brazilia. Dar nici prima, nici a doua oară, în echipele cu care ne-am întîlnit n-a jucat Pele. Așadar, ceea ce se spune în comuna dv., că Răducanu ar fi respins o lovitură de la 11 metri, executată de Pele, nu corespunde realității. S-ar putea să o facă la Guadalajara. Dar, e mult mai bine să nu i se ofere o astfel de ocazie. Cred că și C. Dan, de pildă, gîndește la fel.

G. N., OLTENIA. 1). A circulat stăruitor versiunea că fostul campion olimpic la înot, Johnny Weismüller, creatorul de mai tîrziu al celebrului „Tarzan", ar fi originar din Timișoara, citîndu-se și unele documente care ar atesta acest lucru. El este, însă, american get-beget, așa cum se precizează, de altfel, și în cartea „Olimpiada recordurilor", de Em.

Valeriu și Ilie Goga. 2). Vă rog să-mi permiteți să-mi păstrez anonimatul. 3). „Vrem să știm, măcar, cine este Belphegor ? Sau cînd se va desconspira ? Cred că e dreptul nostru, al cititorilor, să-l cunoaștem adevărata identitate". Nu sîntem de aceeași părere. Cel mult, ne-ar putea cere acest lucru miliția ! Dar, pînă acum, ea nu manifestă un interes special în această direcție, lucrătorii ei mulțumindu-se, ca și alți cititori, cu lecturarea savuroaselor lui „telecronici". Oricum, vă asigur că e o persoană onorabilă !

STERE IVANOVICI, VATRA DORNEI. 1). Sînteți, din cap pînă în picioare, cum se spune, numai entuziasm. Eu sînt mai reținut, mai ales cînd e vorba de fotbal. Sper, însă, că echipa noastră națională, chiar dacă nu va obține marile victorii pe care le întrevedeți dv., se va întoarce cu rezultate onorabile, care să confirme egalurile de la Londra și Stuttgart, victoriile asupra Uruguayului, Spaniei, Portugaliei, R.F. a Germaniei etc. 2). Să vă dau adresa lui Petre Steinbach, al cărui „pitic" ați fost în urmă cu patru decenii, la Unirea Tricolor : Calea Floreasca 81, sectorul 2.

MANDY PRIBOIANU, SLATINA. „Părintele boxului modern" este considerat barcagiul englez Jack Broughton. El a fost neînvins între anii 1734—1750. Broughton a deschis, în 1742, prima „Academie de box" și tot el a stabilit regulile care, în 1743, aveau să stea la baza primului regulament al boxului modern. Tot Broughton, inspirîndu-se din cestele antice, a inventat și primele mănuși de box, care se numeau „mufflers" (învelitori) și erau folosite numai la antrenamente, meciurile disputîndu-se cu pumnii goi. Boxerii se loveau maltratîndu-se reciproc, se strîn-

geau în brațe, se trăgeau de păr (de aceea, mai toate portretele campionilor epocii îi înfățișează rași în cap), se îmbrînceau pentru a se dezechilibra. Lupta nu avea o durată dinainte stabilită. Ea dura pînă la scoaterea din luptă a unuia din boxeri. Ultimul meci disputat cu pumnii goi a fost în 1889, cînd John L. Sullivan l-a învins prin K.O. pe Jake Kilrain, în repriza a 75-a, după 2 ore, 16 minute și 23 de secunde de luptă. După aceea, meciurile de box s-au disputat numai cu mănuși și în limitele unui nou regulament, care prevedea, între altele, existența unui ring, reprize de trei minute, un minut de pauză între ele etc.

IVAN I. CRIȘAN, AGHIREȘ. Nu știm ce ar mai trebui să facem pentru a vă convinge, pe dv. și pe alți cititori care revin mereu cu această întrebare, că Bobby Charlton are numai 32 de ani. Este adevărat însă că, pentru un fotbalist, aceasta începe să fie „o vîrstă". Lucru care se vede, din cînd în cînd, și în jocul lui Bobby Charlton. Îmi place să cred că nu ne va dezminți tocmai în meciul cu noi, de la 2 iunie.

Ilustrații : N. CLAUDIU